

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УГОВОРА ИЗМЕЂУ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О МЕЂУСОБНОМ ИЗВРШАВАЊУ СУДСКИХ ОДЛУКА У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Босне и Херцеговине о изменама и допунама Уговора између Србије и Црне Горе и Босне и Херцеговине о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима, сачињен у Београду 26. фебруара 2010. године, у оригиналу на српском језику и службеним језицима у Босни и Херцеговини - босанском језику, српском језику и хрватском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р

између Републике Србије и Босне и Херцеговине о изменама и допунама Уговора између Србије и Црне Горе и Босне и Херцеговине о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима

Република Србија и Босна и Херцеговина, у жељи да сарадња између две државе даље јача и да узајамни правни саобраћај буде још ефикаснији, одлучиле су да се измени и допуни Уговор између Србије и Црне Горе и Босне и Херцеговине о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима, сачињен у Сарајеву 24. фебруара 2005. године и у том циљу договориле се:

Члан 1.

У Уговору између Србије и Црне Горе и Босне и Херцеговине о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима, у називу Уговора речи: „Србије и Црне Горе” замењују се речима: „Републике Србије”, а у преамбули Уговора речи: „Србија и Црна Гора” замењују се речима: „Република Србија.”

Члан 2.

Члан 2. Уговора мења се и гласи:

„(1) Надзор или извршење према одредбама овог уговора, уколико се осуђено лице налази у замољеној држави, преузеће се ако су испуњени следећи услови:

1) ако је осуђено лице држављанин државе извршења или у њој има пребивалиште;

2) ако је судска одлука правноснажна;

3) ако је дело на коме се заснива правноснажна судска одлука кривично дело према праву обе државе уговорнице.

(2) Уколико се осуђено лице у време подношења замолнице налази на издржавању кривичне санкције, трансфер у другу државу у циљу извршења кривичне санкције ће се дозволити ако су, поред услова предвиђених ставом 1. овог члана, испуњени следеће услови:

1) ако је осуђено лице дало своју сагласност;

2) ако осуђено лице у време подношења замолнице треба да издржи још најмање шест месеци од изречене кривичне санкције;

3) ако су државе уговорнице постигле сагласност.

(3) Уколико осуђено лице из става 2. овог члана не може да да правоваљану сагласност за пренос извршења, треба да се прибави сагласност његовог законског заступника (пуномоћника) по праву оне државе у којој осуђено лице има пребивалиште.”

Члан 3.

У члану 20. став 1. Уговора мења се и гласи:

„(1) Писмена кореспонденција према овом уговору вршиће се за Републику Србију – преко Министарства правде Републике Србије, а за Босну и Херцеговину – преко Министарства правде Босне и Херцеговине.”

Члан 4.

У члану 22. став 1. тачка 5) Уговора мења се и гласи:

„5) записник о изјави осуђеног лица из кога се види његова сагласност за пренос извршења ако се оно налази на издржавању кривичне санкције; ”.

У ставу 2. брише се тачка 3).

Члан 5.

У члану 28. тачка 1) Уговора мења се и гласи:

„1) за Републику Србију – српски језик; ”.

Члан 6.

У члану 29. став 1. тачка 1) Уговора мења се и гласи:

„1) за Републику Србију – васпитне мере прописане кривичним законодавством Републике Србије, које изриче суд и које имају за последицу лишење слободе; ”.

Члан 7.

У члану 30. тачка 1) Уговора речи: „за Србију и Црну Гору” замењују се речима: „за Републику Србију.”

Члан 8.

У члану 31. тачка 1) Уговора мења се и гласи:

„1) за Републику Србију - условна осуда и условна осуда са заштитним надзором прописане кривичним законодавством Републике Србије;”.

Члан 9.

(1) Овај уговор подлеже потврђивању.

(2) Уговор ступа на снагу тридесетог дана од дана пријема последњег обавештења о извршеном потврђивању.

(3) Уговор ће се привремено примењивати од дана потписивања. Привремена примена Уговора престаје даном ступања на снагу Уговора или 30 дана након пријема обавештења једне од држава уговорница којим обавештава другу државу уговорницу о својој намери да не постане чланица овог уговора.

Овај уговор је сачињен у Београду дана 26. фебруара 2010. године у два оригинална примерка, сваки на српском језику и службеним језицима у Босни и Херцеговини-босанском језику, српском језику и хрватском језику, с тим да су сви текстови подједнако веродостојни.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

ЗА БОСНУ И ХЕРЦЕГОВИНУ

Снежана Маловић, с.р.

Бариша Чолак, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.